

בית המשפט קבע כי פקיד השומה אינו רשאי למסות כספים שחולטו מתוקף חוק איסור הלבנת הון

כתב : סיימון יניב, עו"ד ורו"ח

בפס"ד שניתן ביום 31.5.2020, קיבל כבוד השופט ה.קירש מבית המשפט המחוזי בת"א את ערערו של מר רועי חיון [ע"מ 7963-04-18] וקבע בפס"ד תכליתי כי לא ניתן למסות כספים שחולטו ע"י המדינה מכח סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") שהרי יהיה בכך להביא להעשרת קופת המדינה בכפל בגובה אותם סכומים, דבר שעלול להביא להטלת מס על התעשרות שלא נותרה בכיסו של המערער בסופו של יום.

יצוין שהסוגייה נדונה בעבר בבתי המשפט, ובין היתר ע"י כב' השופטת ירדנה סרוסי (יוצאת רשות המסים) שלא קיבלה את עמדתו של כבוד השופט ה. קירש, ונראה שהפרשנות המשפטית סביב שאלה זו עוד תידון ע"י בית המשפט העליון.

במקרה הנדון מר רועי חיון (להלן: "חיון") הורשע בעבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), חוק איסור הלבנת הון ועבירות הקשורות לפעילות הימורים לא חוקית באינטרנט בהיקפים של עשרות מליוני ש"ח.

עם פתיחת החקירה ע"י רשות המיסים והמשטרה כנגד חיון נתפסו בצו זמני כספים בשווי של כ- 3.9 מליוני ₪ אשר חולטו בסופו של יום במסגרת גזר הדין.

כפי שנהוג, פקיד השומה ניהל את ההליכים האזרחיים במקביל לניהול ההליך הפלילי ובמסגרת דיוני השומה שהתנהלו בינו לבין חיון בנוגע לתשלום המס הוסכם שהפרשי ההון שחושבו לשנים 31.12.2008 – 31.12.2015, שנכללו במסגרת התקופה הרלבנטית (2010-2015) לביצוע העבירות שנכללו בכתב האישום, יחויבו בתשלום מס בסך של 4.68 מליוני ₪, תוך שמירת זכות ההשגה והערעור בנוגע לטענת חיון בדבר הכרה בכך שכספי החילוט הינם חלק מהכנסתו שנקבעה בשומה או בכך שכספי החילוט ישמשו כמקור לתשלומי המס.

ואכן בסופו של יום הצדדים נותרו חלוקים והשאלה הגיעה לפתחו של בית המשפט אשר נדרש לקבוע האם יש ממש בטענת חיון לפיה למעשה החילוט של הכספים הביא לשלילת התעשרותו וממילא הוא זכאי להפחית את הסכום שחולט מהכנסתו החייבת במס, בין אם בהפחתת ההכנסה או בין אם בהתרת הסכום שחולט בניכוי מההכנסה שנקבעה בשומה. והאם יש להכיר בהוצאה בגובה הסכומים שחולטו במסגרת התקופה שבה בוצעו העבירות שהניבו את הזכות לחילוט הסכומים שנצמחו מאותם עבירות או שמא רק במועד שבו החלט על חילוטם.

כבוד השופט ה.קירש קיבל את הערעור ברובו ודחה את הטענה שהועלתה מצד המדינה לפיה קיים ספק האם מקור הכספים שחולטו הינו בביצוע העבירות וכי מרכז הכובד בקביעת החילוט על פי חוק איסור הלבנת הון הינו בפירות העברה וזאת כנלמד מהאמור בסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון "רכוש שהושג ... עשכר עבירה או כתוצאה מביצע עבירה".

כבוד השופט נדרש לשאלה האם למעשה החילוט מביא ל"איון" או "איפוס" של ההכנסה למפרע ועל כן אין ממש צורך בדיון בשאלת התרת ההוצאה. בענין זה קבע כב' השופט קירש כי ביסודה הטענה אינה מופרכת במישור העיוני, שכן החילוט בא למנוע את ההנאה הכלכלית שנצמחה לעבריינין בביצוע העבירה בכדי ליתר את היתרון הכלכלי מביצוע העבירות מתאיין ונמחק. יחד עם זאת השופט קבע כי נקבע בהלכת דמארי [דנ"א 2308/15] זה מכבר שהשבת כספים בגובה פירות העבריינות מהווה שימוש בהכנסה שכבר הופק על ידי העבריינים ואין בשימוש זה בכי לאיין או לאפס למפרע את ההכנסה ועל כן אין מנוס מלקבוע כי ההכנסה שהופקה בעבירה ע"י חיון לא התאינה או אופסה בעקבות מתן צו החילוט.

לפרטים נוספים ניתן לפנות בקישור <https://www.yaniv-tax.co.il/contact.html> לעו"ד ורו"ח סיימון יניב ממשד עורכי הדין סיימון יניב ושות'

התשובות אינן מהוות תחליף לייעוץ משפטי והכותב אינו אחראי לתוצאות השימוש בהן. אין במידע כדי להוות ייעוץ משפטי ו/או תחליף לייעוץ משפטי ואין באמור כדי להוות מענה לנסיבות מקרה קונקרטיות ו/או ספציפיות, לחוות דעה או להביע עמדה ביחס למקרה מסוים.

